

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 6000.—
Miesięcznie . „ 2000.—

Wiersze: Wiersz nonparelowy (cztery
kolumny na stronie) Mk.500.—Przed tekstem
1500.— za wiersz (dwie szpalty na
stronie), Drobne 200 marek za wyrz.
najmniejsze ogłoszenie mk. 2000.—

Cena egzemplarza 500 Marek

Nr 20. (190.)

Łódź, wtorek 15 maja 1923 r.

Rok V.

DR. EDWARD MITTELSTAEDT.

Inspektor Szpitali Miejskich.

Szpitalnictwo w Łodzi w okresie samorządu.

(Dokończenie.)

Podane poniżej tablice dokładniej ilustrują powstanie i rozwój szpitalnictwa łódzkiego.

T A B L I C A I.

Liczba łóżek szpitalnych w m. Łodzi.

Okres czasu	Szpit. miejskie		Szp. rządowe	Szpit. społ., fabrycz., prywatne				Razem
	ogólne	zakaż.		ogólne	ogólne	dla dzieci	dla umysł. chor.	
Do 10. 10. 1914 r. . . .	—	40	80	360	120	310	53	963
Od 10. 10. 1914 r. do 1/7 1915 r. Gł. K. Obyw. S. S. S.	390	104	—	213	120	310	53	1190
Od 1. 7. 1915 r. do 1. 5. 1917 r. Magistrat miano- wany przez okupantów .	690			360	120	310	53	2276
Od 1. 5-17 r. do 1. 4-19 r. Magistrat z karjalnych wyborów	500			360	120	310	50	1520
Od 1. 4-19 r. do 31. 12-22 r. Magistrat z powszech- nych wyborów	941			360	120	400	50	1821

Widzimy, że w okresie
ważnie spoczywało na barkach
Przemysłowych; miasto rozpor

znictwo szpitalne prze-
nych, dobroczynnych i
łózkami, państwo 80

łózkami. W następnych okresach była rzeczą konieczną powiększanie liczby łóżek szpitalnych dla chorych zakaźnych, a z powodu stagnacji robotnych cierpiały głód i pędzić i liczbę łóżek dla chorych ogólnie miało możliwość leczenia się w domu.

W gwałtownych epidemij było koniecznym powiększenie liczby łóżek szpitalnych dla chorych zakaźnych, a z powodu stagnacji robotnych cierpiały głód i pędzić i liczbę łóżek dla chorych ogólnie miało możliwość leczenia się w domu.

W ostatnim okresie, podczas kadencji obecnego Magistratu, dzięki zmniejszeniu się chorób zakaźnych, można było liczbę łóżek na oddziałach zakaźnych zmniejszyć do 130, a powiększyć ilość łóżek dla chorych ogólnych we własnych szpitalach, do szpitali zaś prywatnych posyłając jedynie wypadki specjalne, jak choroby dzieci — do szpitala „Anny-Marii“, będącego pod egidą Chrześ. T-wa Dobroc., umysłowo-chorych do „Kochanówki“, Kocborowa i Warty, lub też chorych żydów do szpitala małż. Poznańskich, ze względu na kuchnię rytualną oraz czasami, z powodu dającego się odczuwać braku miejsc dla chorych ginekologicznych i chirurgicznych.

T A B L I C A II.

Liczba łóżek szpitalnych, chorych i dni szpitalnych.

Okres czasu	Liczba łóżek szpitalnych	Liczba chorych	Liczba dni szpitalnych	Ludność	% ludności leczącej się w szpitalach	Liczba mieszkańców przypadająca na 1 łóżko	Przebiegła liczba chorych w jednym miesiącu	Przebiegła liczba dni szpit. w jednym miesiącu	Przebiegł. czas przebywania jednego chorego w szpitalu
Od 10. 10-14 r. do 1. 7-15 r. Gł. K. Obyw. S. S. S.	1190	4834	153596	460000	1,40	386	568	18070	31,7
Od 1. 7-15 r. do 1. 5. 17 r. Magistrat mianowany przez okupant.	2276	27745	717405	440000	3,44	195	1261	32609	25,9
Od 1. 5-17 r. do 1. 4. 19 r. Magistrat z kurjalnych wyborów . .	1520	38168	1144134	340000	3,49	224	1660	49745	29,9
Od 1. 4-19 r. do 1. 10. 22 r. Magistrat z powszechnych wyborów									
1919 r. 9 m.		9803	417773	453472	3,31		1089	46419	42,5
1920 „		12222	487916	432 81	3,12	274	1018	40643	39,8
1921 „	1644	12967	408780	452293	2,88		1080	34065	31,4
1922 „	1821	13356	451692	470000	2,8%	257	1113	37641	33,

Z tablicy tej widzimy, że w okresie 8-mioletniego istnienia samorządu miasto dało możliwość szpitalnego leczenia 119.095 chorym, czyli że przeszło 25 proc. ludności korzystało z pomocy szpitalnej.

Procentowe zmniejszenie się chorych szpitalnych ostatniego okresu tłumaczy się znacznym wzrostem dobrobytu ludności, a tem samem zmniejszeniem się chorób zakaźnych, większą liczbą chorych leczących się w domu, a w ostatnich latach, wskazywanych przez dane, w szczególności w październiku 1922 r. powstaniem w naszym mieście Kasy Chorych, która umożliwia możliwość leczenia się w domu.

tym swoim członkom, którzy szpitala nie potrzebują, a którzy dawniej z powodów finansowej konieczności szli do szpitala.

Dość znaczny przeciętny koszt utrzymania jednego chorego w szpitalu tłumaczy się tem, że do liczby leczonych w szpitalach wliczani są amylowochorzy, którzy zwykle bardzo długo przebywają w szpitalach, — pierwsi kilka do kilkanaście miesięcy, a drugi do kilka lat, — drudzy kilka miesięcy.

T A L I C A III.

Wydatki Magistratu m. Łodzi na Zdrowotność.

Rok budżetowy	Ludność	Budżet ogólny	Budżet Wydziału Zdrowotności Publicznej	Na jednego mieszk. przypada na zdrowotność	% wydatk. na zdrowotność w stosunku do ogólnego budżetu
1913	522618	1591597 rb.	57962 rb.	11,8 k.	3,2%
1914/15	500000		285026 „	62 „	
1915/16	460000	33073413 mk.	1680000 mk.	4,87 m.	5 %
1916/17	440000	57454305 „	2613285 „	5,94 „	4,5%
1917/18	385000	82179267 „	3425585 „	9,16 „	4,1%
1918/19	340000	125524254 „	4733382 „	13,90 „	3,8%
1919/20	430000	228321932 „	10113692 „	23,50 „	4,43%
1920/21	450000	545595170 „	61783321 „	137,20 „	11,3%
1921 (9 m.)	460000	1217527274 „	235145889 „	511,10 „	19,3%
1922	470000	7535710955 „	1151688934 „	2450,4 „	15,3%

Tablica wykazuje nam dowodnie, że i nowi okupanci niemiecy nie przeznaczali większych funduszy na sprawy, związane ze zdrowotnością publiczną, gdyż aczkolwiek w pierwszym roku swych rządów wydatki Wydziału Zdrowotności Publicznej stanowią 5 proc. ogólnych wydatków ze względu na konieczność stworzenia szpitalnictwa miejskiego, to już w następnych latach stosunek procentowy się zmniejsza; — jest to tem dziwniejsze, że jednak niemiecy niezaprzeczenie — działali wiele tak na polu szpitalnictwa, jak i sanitarji miejskiej. Umieci jednak widocznie dużo wymagać, mało płacić, dobrze rekwirować.

Od czasu Magistratu z wyborów budżet W. Z. P. zwiększa się i w 1921 r. wynosi już prawie 1/5 część ogólnych wydatków miejskich.

A jakże jest jeszcze dużo do zrobienia! Budżet Krakowa za 1921 rok wykazuje 25 proc. ogólnych wydatków na zdrowotność, a przecież Kraków szpitale ma państwowe, miał już wodociągi i kanalizację, czyli że wydatki te były tylko na — higienę społeczną.

W roku 1922 budżet W. Z. P. zmniejszył się, co tłumaczy się bardzo ciężkim stanem finansowym Mięskiej oraz bardzo znacznymi wydatkami na budowę kilku nowych gimnazjów dla szkół powszechnych.

W dniu 1-go kwietnia 1922 rozpoczęła funkcjonować w Łodzi Kasa Chorych. Powstanie tej instytucji bardzo silnie odbiło się również na szpi-

talnietwie miejskiem, gdy chorzy nie posiadając własnego szpitala, chorych swych członków i ich rodzin ubezpieczonych kieruje do szpitali miejskich.

T A B L I C A I V.

Wykaz chorych leczonych w szpitalach miejskich i prywatnych na zlecenie Wydziału Zdrowotności Publicznej.

Wyszczególnienie	Umieszczono przez W. Z. P. ogółem chorych	W tej liczbie na rachunek Kasy Chorych	o/o	Na piśmienne zlecenie instytucji i koszt własny	o/o	Na rachunek wstępnych zwrotów	o/o	Bezpłatnie	o/o
Za okres od dnia 1/I 22 r. do dnia 31/III 1922 r. (do czasu powstania Kasy Chorych)	2853	—	—	1347	47,2	628	22	878	30,8
Za okres od dnia 1/IV 1922 r. do dnia 31/XII 1922 r..	10503	4255	40,5	1533	14,6	2552	24,3	2163	20,6
R A Z E M	13356	4255	31,8	2880	21,5	3180	24	3041	22,7

Z tablicy tej widzimy, że w okresie 9-ciomiesięcznego istnienia Kasy Chorych 40,5% chorych, leczących się w szpitalach miejskich, stanowili pacjenci Kasy Chorych.

Ponieważ Kasa Chorych, stosownie do swojej ustawy, zatwierdzonej przez Sejm, ma prawo płacić szpitalom komunalnym za leczenie swych członków i ich rodzin **połowę rzeczywistych kosztów**, to znaczy, że mając 40,5% chorych faktycznie płaci tylko za 20% chorych. Dalej zaś z tablicy tej widzimy, że miasto może liczyć na zwrot kosztów kuracyjnych jeszcze tylko za 14% chorych, to znaczy płatnych pacjentów mają szpitale 34%, a bezpłatnych, ewent. wątpliwych płatników 66%. A tego przy dzisiejszych warunkach drożyznianych nie wytrzyma budżet żadnego miasta.

Kasa Chorych, stosownie do swojej ustawy, daje świadczenia w razie choroby ubezpieczonych w ciągu 6 miesięcy, rodzinom ubezpieczonych 3 miesięcy, a po tym terminie? Naturalnie — miasto! Przecież pracodawca zrobił swoje, płacił i płaci nadal składki do Kasy Chorych, a jednak wiemy, że wiele chorób (amysłowe, gruźlica płuc, choroby kobiece, choroby przemiany materji i t. p.) wymagają znacznie dłuższego okresu leczenia. Otóż chorzy ci, wymagający szpitalnego leczenia, przechodzą całkowicie na koszt miasta, gdyż nawet jeżeli ktoś z rodziny chorego pracuje, to jednak przy swych przeważnie niewielkich zarobkach, nie jest w stanie płacić jak obecnie (marzec 1923 r.) do mk. 13.000.— dziennie za leczenie szpitalne. Z biegiem czasu chorych tego rodzaju będzie przybywać bardzo wiele, gdyż dla coraz to nowych nieszczęśliwych będą miały owe krytyczne terminy 3-eh lub 6-ciu miesięcy. Gdyby jeszcze mówić można o obowiązku miasta opiekowania się swymi stałymi mieszkańcami, to już w żadnym razie nie da się logicznie usprawiedliwić obowiązek miasta opiekowania się członkami Kasy Chorych, pochodzącymi z gmin innych.

A przecież gminy odmawiają zapłaty kosztów kuracyjnych, gdyż twierdzą, że dany osobnik jest członkiem Kasy Chorych, opłaca składki i Kasa Chorych powinna się nim opiekować.

Sprawy te powinien gorąco wziąć do serca Zarząd Związku Miast, odpowiednio je przedstawić czynnikom miarodajnym i znaleźć punkt wyjścia, możliwy dla finansów miejskich.

W sprawie budowy Domu Ludowego.

(Protokół posiedzenia Komitetu Budowy Domu Ludowego w Łodzi,
z dnia 24. IV 1923)

Obecni: ławn. W. Gacki, A. Łęcki, Sz. Milman; wprzez. J. Pogonowski, B. Pokorski, starosta A. Remiszewski, St. Rapalski, dyr. R. Rundo, inż. R. Sanderland, wprzez. T. Waryński.

Przewodniczy starosta A. Remiszewski.

Na wstępie przewodniczący A. Remiszewski zaznacza, iż na dzisiejsze posiedzenie nie zostali zaproszeni arch. Lande i Szubert, jako biorący udział w ogłoszonym konkursie.

W wykonaniu postanowienia Komitetu z dn. 2 stycznia r. b. do ograniczonego konkursu zostało zaproszonych 5 architektów: W. Lisowski, D. Lande, A. Raniecki, H. Stifelman i T. Szubert, z których arch. Lisowski wycofał się; poza konkursem nadesłał pracę inż. Mine. Sąd konkursowy składał się z arch. T. Zielińskiego, F. Lilpopy, J. Kabana, prez. A. Rzewskiego i przewodniczącego Kom. Bud. A. Remiszewskiego. Fachowa ocena architektów uznaje na najlepsze 2 prace z pośród nadesłanych: arch. Lande z Łodzi i arch. Ranieckiego z Warszawy.

Obecnie chodzi o nadanie sprawie dalszego biegu (wzgl. wypowiedzenie się co do wyników konkursu).

Przedstawiciel Kl. Zw. Zaw. p. Rapalski uzależnia przystąpienie do budowy Domu Ludowego od stanu finansów miejskich; przypuszcza jednak, iż Magistrat nie będzie w stanie wyasygnować poważniejszej kwoty na ten cel, z drugiej zaś strony, z oceny projektów odnosi wrażenie, że nie odpowiadają one całkowicie wymaganiom, gdyż w każdym z nich sąd konkursowy widzi poważne usterki i wady, nawet w pracach wyróżnionych. Biorąc pod uwagę te dwa motywy, jak również i to, że gmach Domu Ludowego powinien być pod każdym względem dziełem monumentalnym, p. Rapalski proponuje zainteresować szerszy ogół architek-

tów drogą ogłoszenia otwartego konkursu na budowę gmachu Domu Ludowego w Łodzi.

Wprzez. Pogonowski wypowiada się za bezwarunkowym kontynuowaniem prac w kierunku zrealizowania projektu budowy, nie wątpiąc, iż nowa Rada Miejska poprze ten projekt w całej rozciągłości; na zapoczątkowanie budowy obecny Magistrat jest w stanie przeznaczyć w mies. maju do 100 milj. mk.

Przedstawiciel Rady Zw. Zaw. p. Milman jest zdania, iż rozpisanie nowego konkursu odroczy realizację budowy na dłuższy czas, wobec czego proponuje powierzyć opracowanie ostatecznego planu, w myśl opinii sądu konkursowego, jednemu z architektów na zasadzie wyróżnionych prac i rozpoczęcie budowę, jeżeli nie całego gmachu ze względu na brak funduszy, to przynajmniej najpotrzebniejszego działu — zawodowego.

Inż. Sanderland stwierdza, iż przyczyną skromnych wyników konkursu było niedostateczne opracowanie programu budowy, na co też zwrócili uwagę architekci warszawscy. Wobec tego Komitet ma przed sobą dwie alternatywy: apoważnić jednego z architektów do opracowania planu na zasadzie wyników konkursu lub ogłosić nowy konkurs — publiczny, za pośrednictwem Koła Architektów w Warszawie, po uprzednim ścisłym i dokładnym przejrzeniu i zmodyfikowaniu programu budowy na podstawie nabytego doświadczenia. Zwłoka wywołana ogłoszeniem konkursu nie będzie zbyt wielką, zważywszy, iż opracowanie planu na podstawie zgłoszonych prac oraz oraz zatwierdzenie go przez k-sję międzyministerjalną zajmie również kilka miesięcy.

Wprzez. Waryński jest za bezwarunkowym ogłoszeniem konkursu otwartego na szkie ideowy projektu Domu Ludowego na podstawie nowo-

opracowanego realniejszego programu budowy.

Przedstawiciele zw. zaw. p. Pokorski, jak również i p. Milman, przychylają się do wniosku ogłoszenia konkursu otwartego.

Starosta A. Remiszewski podziela wywody przedmówców, stwierdzając, iż konkurs ograniczony nie dał całkowicie zadowalniających rezultatów.

W konkluzji zebrani jednomyślnie przychylają się do wniosku ogłoszenia konkursu otwartego.

Celem opracowania programu budowy na podstawie materiału pierwszego konkursu Komitet postanawia wyłonić specjalną komisję w składzie 2-ech przedstawicieli Koła Architektów w Łodzi, 2-ech przedstawicieli zw. zaw. w osobach pp. St. Rapalskiego i J. Bednarczyka oraz delegata K-tu p. inż. R. Sunderlanda w charakterze przewodniczącego, upoważniając tę k-sję do zaproszenia w razie potrzeby, prof. Zielińskiego z Warszawy, celem zasięgnięcia jego opinii i rady.

Zważywszy, iż sporządzenie nowego programu budowy będzie wymagało intensywnej pracy przez dłuższy przeciąg czasu, Komitet postanawia za czynności te wyznaczyć członkom k-sji honorarjum i podać powyższe Magistratowi do wiadomości.

Przewodniczący

(—) A. Remiszewski.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 22.

Wobec podwyższenia z dniem 1 kwietnia 1923 roku poborów pracowników miejskich o 44,07%, zawiadamia się, że, poczynając od dnia 1 kwietnia 1923 roku, każdemu z członków Magistratu i Rady Miejskiej, ewentualnie z pracowników miejskich, delegowanych w sprawach służbowych poza granice miasta Łodzi, wypłaca się, tytułem zwrotu kosztów utrzymania, djety w wysokości:

marek dzien.

dla członków Magistratu i Rady Miejskiej oraz urzędników miejskich I, II, III i IV kategorii 108.000.—
dla urzędników miejskich V, VI, VII, VIII i IX kat. 69.000.—
dla urzędników miejskich X, XI, XII kategorii oraz oficjalistów miejskich wszystkich 5 kategorii 52.000.—
dla robotników i wszystkich innych funkcjonariuszy miejskich. 34.000.—

Wszelkie inne postanowienia, dotyczące rozjazdów służbowych, a zawarte w okólniku № 22 — 1106/22 I z dnia 21 sierpnia 1922 roku, utrzymają nadal swą moc.

W związku z niniejszem traci moc obowiązującą okólnik № 18 — 760/23 I z dnia 26 marca 1923 roku.

Łódź, dnia 27 kwietnia 1923 r.

Prezydent

(—) Rzewski.

p. o. Dyrektora
Zarządu Głównego

(—) Dr. Grinberg

Kronika miejska.

— **Kradzież pieczęci.** W związku z popełnioną przez niewykrytych sprawców kradzieżą pieczęci w miejskiej szkole powszechnej № 100 (al. Wodna 38) i zachodzącą stąd obawą fałszowania dokumentów szkolnych, Magistrat tą drogą ostrzega wszystkie władze i ogół ludności przed ewentualnymi nadużyciami złoczyńców.

— **Łódź marsz. Foch'owi.** W dnia 4-go maja r. b. delegacja łódzka w osobach J. E. Ks. Biskupa Tymienieckiego, prez. Rzewskiego, gen. Majewskiego, ppułk. szt. gen. Iwanowskiego oraz pp. Geyera i Adamskiego wręczyła marsz. Foch'owi w Warszawie w dowód hołdu i uznania ze strony mieszkańców Łodzi — artystycznie wykonany adres, opatrzony podpisami i pieczęciami kilku-

dziesięciu instytacyj i zrzeszeń społecznych. Inicjatywę wręczenia adresu zastążonemu Wodzowi armij sprzymierzonych dało Tow. Przyjaciół Francji w Łodzi.

— **Wycieczki zagraniczne w Łodzi.** Prof. dr. R. Błędowski w imieniu komisji przyjęcia wycieczki bałgarskiej w Polsce nadesłał na ręce prez. Rzewskiego pismo z prośbą o podjęcie inicjatywy utworzenia w Łodzi komitetu przyjęcia wycieczki nauczycieli bałgarskich. Wycieczka ta ma przybyć do Polski w początkach września r. b.

Z podobną prośbą zwróciła się do prez. Rzewskiego Łódzka Rada Giełdowa, zawiadamiając, że w bieżącym miesiącu przybędzie do Łodzi wycieczka studentów Akademii Handlowej w Zagrzebiu (Jugostawja), w liczbie ok. 40 osób z 2—3 profesorami na czele.

Magistrat łódzki zajął się już energicznie sprawą należytego przyjęcia gości zagranicznych i ułatwienia im pobytu w naszym mieście.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodniu od 30 kwietnia do 5 maja r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyli kary aresztu:

1) Wajnsztokowa Tauba, Franciszkańska 38, 2 dni.

— **Wyjaśnienie Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie ślubów religijnych żydowskich.** W styczniu 1921 r. przewodniczący Urzędu Stanu Cywilnego, prez. Rzewski wystosował memorjał do władz centralnych w sprawie aktów stanu cyw. dla żon emigrantów wyznania mojżeszowego, które, uczyniwszy zadość obrzędowi religijnym, nie postarały się w swoim czasie o należyty wpis do ksiąg stanu cywilnego.

Obecnie Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśniło, że poraszona przez Urząd Stanu Cywilnego kwestja została zadecydowana przez komplet

Izby Cywilnej Sądu Najwyższego, który ustalił, że małżeństwo, zawarte w myśl przepisów obowiązujących u rabina, jest prawnie małżeństwem w pojęciu ustawodawstwa b. Królestwa Polskiego, choćby akt stanu cywilnego sporządzony nie był, a dzieci z takiego małżeństwa nie mogą być zatem uważane za dzieci nieślubne. Powyższe orzeczenie Sądu Najwyższego przyznało księgom zapisowym, prowadzonym należycie przez rabina, także same znaczenie dowodowe, co i księgom kościelnym, wymienionym w art. 232 Prawa o małżeństwie, a więc uznało je za początek dowodu zawarcia małżeństwa. Strona, nieposiadająca więc aktu stanu cywilnego, powinna wystąpić do Sądu Okręgowego o uznanie istnienia takiego małżeństwa, składając odpowiedni dowód jego zawarcia w formie odpisu z ksiąg zapisowych rabina.

— **Z Urzędu Stanu Cywilnego.** W odpowiedzi na memorjał Urzędu w sprawie zatwierdzenia nowej taryfy opłat za świadczenia Urzędu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych restryktem do Województwa poleciło zmienić odnośną uchwałę Rady Miejskiej w tym sensie, że upoważnia się Magistrat do automatycznego podwyższania stawek w przyszłości w miarę wzrostu drożyzny, z warunkiem podawania ich każdorazowo Radzie Miejskiej i Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do wiadomości. Podstawą określania przez Magistrat stopnia podwyższenia stawek opłat ma być opinia o wzroście kosztów utrzymania za ubiegły miesiąc, wydana przez lokalną komisję dla badania wzrostu kosztów utrzymania.

Z życia miast polskich.

Budżet miasta Płocka.

Przedłożony Radzie miejskiej Płocka przez magistrat projekt budżetu na r. 1923 zamyka się w ogólnej cyfrze 664,256,974 mk. i teoretycz-

nem pokryciem rozechodów przez przychód. W dziale wydatków głównejsze pozycje poza personalnemi tworzą: przedsiębiorstwa miejskie (119 milj.), utrzymanie miasta w porządku (105 milj.), opieka społeczna (44 milj.), kultura i oświata (103 milj.).

W dziale dochodów z podatków, opłat i należności przewidziano około 360 milionów. Ponieważ projekt był ogłoszony z początkiem grudnia z. r., zawarte w nim cyfry już dziś musiałyby ulec znacznej korektywie, aby odpowiadać rzeczywistości.

Treść numeru 20-go:

Szpitalnictwo w Łodzi w okresie samorządu. (Dokończenie).

W sprawie budowy Domu Ludowego.—

Obwieszczenia i okólniki:

Okólnik № 22 w sprawie zwrotu kosztów utrzymania członkom Magistratu i Rady Miejskiej ewentualnie pracownikom miejskim, delegowanym w sprawach służbowych poza granice m. Łodzi.—

Kronika miejska.— Z życia miast polskich.—

Licytacje przemysłowe.

Dnia 16 maja 1923 r. od godz. 9-ej rano odbędzie się licytacja przy ul. Brzezińska 21, lustro, tremo i kredens. Cegielniana 85, szafa i szafa, Konstancyńska 46, szafa. Piotrkowska 33, 3 sztuki towaru. Franciszkańska 41, 2 szafy, zegar i lustro. Konstant. 70, kanapa. Piotrkowska 41, zegar ścienny. Cegielniana 45, gładz maszynowa. Cegielniana 2, otomana i kredens. Pańska 35, kredens i lustro. Wschodnia 27, 2 sztuki towaru białego, Wschodnia 27, 2 szafy, stół, kapa, 6 krzesel wyścielanych. Wschodnia 34, 3 szafy i kanapa. Wschodnia 35, kapa pluszowa. Wschodnia 12, męskie palto. Pomorska 34, otomana, zegar, szafa i kredens. Południowa 58, etazerka. Szkolna 8, szafa. Gdańska 8, budzik. Piotrkowska 14, 3 czapki. Zawadzka 34, waga. Cegielniana 41, kredens. Cegielniana 41, kanapa. Wschodnia 69, 8 sztuk damskiego bostonu.

Dnia 17 maja 1923 r. od godz. 9-ej rano odbędzie się licytacja przy ul. Gdańska 137 stół i 2 krzesła, Gdańska 105, waga stołowa, Kilińskiego 73, 3 worki mąki pszennej, Kilińskiego 130 biurko i otomana, Kilińskiego 81, kredens, Kilińskiego 83, maszyna do szycia, Łąkowa 22, kredens, Milsza 55, paka przędzy, Nawrot 7, lustro tremo, Sienkiewicza 53, otomana pluszowa, Sienkiewicza 9, biurko, Sienkiewicza 9, kredens, Sienkiewicza 39, pianino, Sienkiewicza 31, kredens, Sienkiewicza 46, szafa, kanapa, Zawadzka 16a, kredens, Nawrot 2, stolik, Moniuszki 11, szafa, kredens i pomocnik, 12 krzesel, Moniuszki 1, kredens, kanapa i zegar, Kilińskiego 147a, obrus, Warszawska 11, szafa, Kilińskiego 112, zegar, Kilińskiego 112, zegar, Napiórkowskiego 69, komoda, Napiórkowskiego 81, ławka zielona Kałna 3-5, tremo, Al. 1 Maja, 2 szafy, tremo, otomana, stół i zegar, Al. Kościuszki 2, 4 sztuki towaru. Piotrkowska 200, waga stołowa, 3 f. grzybów, 15 f. cukierków, Wólczańska 77, koń, Piotrkowska 109, pianino, tremo, otomana, stolik, kredens, Sienkiewicza 31, kasa, Zachodnia 68, 6 bel gałganów, Zachodnia 68, 10 bel gałganów, Lipowa 40, szafa, Lipowa 53, kredens, Zakątna 42, zegar i lustro, Zakątna 47, zegar, Zakątna 78, szafa sklepowa, Lipowa 20, zegar, szafa, otomana, kredens. Dzielna 35, kredens, lustro i kanapa, Dzielna 39, kredens, Dzielna 41, zegar, Dzielna 49, szafa, Kilińskiego 83, szafa sklepowa, Przejazd 30, kredens, Targowa 57, 2 biurka w kantorze, Przejazd 40, wina i wódki, Przejazd 30, 3 dywany perskie i pomocnik, Al. Kościuszki 7, 5 sztuk towaru, Anny 26, 3 sztuki towaru, Ewangelicka 9, biurko, Gdańska 148, zegar, lustro, Milsza 41, szafa, Pusta 11, lustro, Wólczańska 119, zegar, Radwańska 6, kredens, Wólczańska 188, zegar, biurko, szafa, lustro, Wólczańska 188, pokój stołowy, Wólczańska 125, pokój stołowy, Nawrot 7, zegar, Anny 1, biurko, Wólczańska 148, sofa i stół, Piotrkowska 275, kredens, Sz. Pabjanicka 20, 2 kapy i waga, Sz. Pabjanicka 34, waga, Sz. Pabjanicka, maszyna do szycia, Wólczańska 228, buciuki damskie, Wólczańska 230, waga stołowa, 2 odważniki metalowe, Wólczańska 255, maszyna do szycia, Piotrkowska 307 waga, Sz. Pabjanicka 37, urządzenie restauracji, Nowomiejska 7, tremo, Nowomiejska 7, szafa, Nowomiejska 9, szafa, Nowomiejska 10, kredens, Nowomiejska 20, szafa.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Obito w tloczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.